

DIRECTOR-PROPRIETAR
CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dorobanților 17

ORGAN SEPTAMINAL AL TINERIMEI DOBROGENE

ABONAMENTE :

Pe un an 18 Lei
Pentru preoți și învățători 6

Anunțuri și Reclame după învoială

Improprietarile Veteranilor.

III

Am arătat în numărul trecut, cu dovezi care nu admit nici o discuție, că improprietarile ce s'au efectuat erau rău venite și că mai întâi trebuia să se procedeze la regularea definitivă a proprietății.

Afară de perturbarea ce s'a adus la lucrările abia începute pentru acest din urmă scop, pripetele și nesăbuitetele improprietarilor au fost urmate și de alte consecințe.

Mai întâi, în graba cu care se căuta a se da peste cap rezolvirea miilor de cereri de pământ, nu s'a avut timpul necesar, ca să se controleze în deajuns actele pretenziilor solicitatori. Din cauza aceasta dezertori din război au fost improprietați ca veterani; alții cu actele fraților lor morți; în sfârșit unii cu acte cumpărate.

Față cu o asemenea rea credință, monstruos de abominabilă, spunem-ne, vă rugăm, dacă protestările noastre nu apar din ce în ce mai îndreptățite și campania noastră mai justificată.

Intru cît cele avansate de noi sunt sau nu conforme cu realitatea, se pot întreba diferitele autorități, care pot spune și alte multe crude adevăruri. Cazuri, din cele pomenite de noi mai sus, s'au descoperit la comunele Asarlic, Lipnița, Esecchioi, pentru ca să nu mai cităm și altele și dispunem de zece de nume, care de alt-fel — spre a nu fi bănuți că exagerăm — se pot controla la Administrația Domeniilor.

Trecînd mai departe, să ne oprim la vetrele satelor.

Aci avem trei feluri de proprietari de locuri. Cel căroro li s'a delimitat cîte 2.000 m. p., în virtutea legilor noastre; cel găsiți stabiliți din timpul dominațiunii otomane și căroro li s'a recunoscut dreptul de proprietate; în sfârșit, aceia, cari au cumpărat locuri din categoria doa, de la aceia cari au plecat.

Aceste cumpărări sunt făcute cu acte autentificate de tribunale, iar dreptul de proprietate anterioră e certificată cu acte emînd de la autoritățile noastre.

E drept, că unii locuitori, părinți de copii, cu serviciul militar făcut, știind că și aceștia au dreptul la o egală întindere, fără ca să îndeplinească formalitățile cerute de lege, și fără ca să fie opriți de nimeni, au ocupat o întindere mai mare, de cît aceea ce le fusese delimitată,

construind chiar diferite case-turi pe dina.

Cu ocaziunea noilor improprietarilor, cum totul era pripit și fără ordine, fără ca să se țină seamă că ocupatorii locurilor le posedă, fie în baza unor acte recunoscute, fie că cu o simplă formalitate le-ar putea dobîndi, administrația cu forță a căutat să le încalce proprietatea, punînd să se dărîne clădirile ce eventual se găseau pe acele locuri.

Și cum veteranii — ca interesați în cauză. — erau puși să execute aceste samavolnicești dispozițiuni, o vrajbă înverșunată a fost aprinsă între aceștia și băștinașii, lucru ce nu poate duce de cît la deznodăminte regretabile într'o zi.

Toate acestea sunt fapte, care nu puteau fi trecute cu vederea și datorî ne-am ezeit să le semnalăm.

Cum însă campania noastră a fost rău interpretată de unii, vom veni în numărul viitor, înainte de a încheia, cu explicațiuni.

S.

APLICAREA LEGII BURSELOR

(Nota redacției). — E mai bine de o lună, de cînd am dat informațiunea, că d. Labovary, ministru al comerțului, a venit în localitate, spre a lua înțelegeri cu comercianții de cereale și directorii diferitelor bănci asupra înființării burselor.

Chestiunea sînd așa dar la ordinea zilei a-tragem deosebită atențiune a cititorilor asupra articolului d-lui Christodorescu.

Ca spirit general de întocmire, noua lege a burselor de comerț este, după părerea noastră, o lege bună, am afirmat aceasta altă dată, o repetăm și acum.

Coprinde însă cîteva dispozițiuni care îngreunează foarte mult și fac chiar imposibilă pentru anumite localități aplicarea ei. Din această cauză Camera noastră de comerț nu poate organiza, în conformitate cu noua lege, bursa din Constanța, și, după cîte sîntem informați, același lucru se petrece și în celelalte două porturi mari, la Brăila și la Galați.

Nu putem constitui corporațiunea burselor și ca consecință nu se poate forma nici comitetul burselor și nici camera arbitrală de judecare și conciliațiune; nu găsim apoi mijlocitori oficiali în condițiunile legii.

După lege, corporațiunea burselor urmează să se constituie din comercianții patentați de clasa I, II și III cari au firmele lor înscrise de cel puțin 2 ani și cari se ocupă obișnuit cu operațiuni de bursă. Dar comercianții nu se grăbesc cîtuși de puțin să se încrie în corporațiune.

Comercianții de cereale streini, și fără dîngși burselor din aceste trei porturi nu pot avea adevărată ființă, eziteză de a se înscrie în corporațiune, pentru motivul că prin art. 53 din lege ei n'au dreptul de a figura ca arbitri în camera arbitrală de judecare și conciliațiune.

Acesta este primul inconvenient al legii ce ne preocupă.

Operațiunile făcute în localul bursei de către membrii corporațiunii întro dîngși sunt considerate ca operațiuni de bursă și ca atare contestațiunile izvorînd din aceste operațiuni urmează să se judece, dacă părțile nu vor fi convenit în scris altfel, de camera arbitrală de pe lângă bursă. Dar comercianții streini iau o parte activă, cu mult mai activă, trebuie să recunoaștem, de cît cei români în comerțul nostru de cereale din cele trei porturi.

In asemenea improjurări logic ar fi fost să se lase membrilor corporațiunii bursei facultatea de a alege pe cine dîngși ar fi voit în camera arbitrală. Făcîndu-se restricțiunea de mai sus, s'a impus oare-cum comercianților de cereale să aleagă ca arbitri, nu pe cine ei ar fi dorit, dar pe aceia pe cari li prevede legea, pe aceia cari se bucură de drepturile politice. Cum însă numărul acestora este restrîns, o alegere propriu zisă nu poate avea loc. În această privință avem de spus că, în condițiunile actuale, în Constanța de pildă, nici nu se poate măcar completa cu comercianții de cereale români numărul de 10-20 de arbitri pentru formarea tabloului corut de lege, din care urmează a se face apoi tragerea la sorți a arbitrilor, cari au să judece contestațiunile.

Din această cauză, repetăm, comercianții streini nu pun nici o grabă de a se înscrie în corporațiunea bursei și cum dîngși formează marea majoritate în comerțul de cereale, au atras în partea lor și pe puținii comercianți români, solidarizîndu-se astfel cu toții în această privință.

Cel d'al doilea inconvenient al legii ce ne preocupă se referă la garanția mijlocitorilor oficiali. Prin vechea lege operațiunile de bursă erau toate monopolizate în favoarea acestor mijlocitori oficiali; prin noua lege sunt considerate ca atari și operațiunile făcute direct de membrii corporațiunii în localul bursei. Rezultă dar că prin această din urmă lege s'a redus cu mult din prerogativele mijlocitorilor oficiali. În schimb li s'au mărit sarcinile. De unde înainte mijlocitorii de mărfuri și cereale aceștia ne interesează pe noi — erau obligați să depună ca garanție 5000 de lei la Brăila și la Galați și numai 2500 de lei la Constanța, astăzi li se cere ca garanție tuturor, fără deosebire lei 10.000, iar sindicatul o sumă dublă, adică 20.000 lei. Această garanție este foarte mare; actualii noștri mijlocitori se găsesc în imposibilitate a o pune și nici nu se găsesc alte persoane streine cari să dorească a ocupa în asemenea condițiuni funcțiunea de mijlocitori. Resultatul este că o să rămînem fără mijlocitori oficiali, dacă se va insista

să li se ceară această garanție, prevăzută de altfel în lege.

Prucum se vede situațiunea este foarte grea. Din cauza celor două dispozițiuni mai sus arătate nu putem pune în aplicare noua lege asupra burselor de comerț, o lege care de altfel cu spirit de alcătuire este nu se poate mai bună.

Se impune prin urmare măsuri cît mai urgente spre a se remedia inconvenientele ce ea prezintă: modificarea art. 53, în sensul ca străinul să aibă dreptul a fi ales în camera arbitrală de judecare și conciliațiune, apoi reducerea cît mai mult posibil a garanției minime cerută mijlocitorilor oficiali.

G. Christodorescu

SFATUL

— Conu Iorgu se așază la masă și cere o catea.

— Drept vorbind, dragă Nicule, tu nu ești în toată firea. Ce-ți trîsni prin cap? Mă, muierea-i sac fără tund; cu ce-al să ții tu casă? Adică, de, așa sunteți voi, vedeți cîte-o desmățată și credeți că nu mai e alta ca ea! O golăte! Și apoi osu gol nu-l mîncă nici cînil...

— Ia lasă, Coane Iorgule, lesne ți-i dumitale să vorbești; da să te fi auzit, cînd erai de sama mea. Mi-i dragă fata și pace bună. Am să mă cunun cu ea, ori-ce ai zice.

— De, dacă-i așa treaba, n'am de zis nimica. Am văzut eă și d'astea. Pe vremea mea, cine era negustor ca Cărcă în toată Brăila? A avut o singură fată și n'a avut ce-i face. A trebuit să o dea după unu care i-a plăcut el. Un scriitorăș un pirlit, și du-te azi de vezi bogăția ce-ai strîns oamenei coia, că te sperii. Dar cîți tîm poți arăta ca ăla? Mă băete, las-o dracului și mai așteaptă. Nu ți-a trecut vremea!

Conu Iorgu scutură încetîșor cu degetul cel mic scrumul de la țigară. Plecă ochii 'n jos, ca și cînd s'ar gîndi la ceva și nu-și poate aduce aminte.

Pe de altă parte Nicu rămase ca streinul la răspîntia drumului. Poate Conu Iorgu avea dreptate. Ea era foarte săracă. El sărac, unde or ajunge? Dela bătrîni, dacă nu toate, dar să furi cîte ceva. Nicu începuse a lovi cu degetele 'n fereastra cafenelei. Li e-a rușine și milă de sine însuși. Cine-i scosese pe bătrîni ăsta în cale? Dar el l'a căutat. A vrut să-i vorbească, să-l întrebe ca pe un părinte, la care a alergat totdeauna, și care l'a primit în casa sa ca pe un copil.

— Coane Iorgule, luăm cîte o țuică? Băete l...

— Ce vrei, să te dai în altă vorbă? Nu tac, Neculaș, nu tac, să mori tu și nu te sfătuesc să iai fata aia; înțeles-ai?

— Noroc, Coane Iorgule. Trăiască libertatea! Te ascult.

— Așa te vreau.

Și cei doi prietenii, deosebiți la vîrstă și potriviți la gînduri se apropiară unul de altul, ca și cînd s'ar fi temut să nu mai audă cine va conversația lor. Bătrîni, tacticos și liniștiți, ca și cînd nu s'ar fi întîmplat nimica își luă țuica și plecă.

Li părea așa de bine, că l'a înduplecat pe Nicu să se desfacă de pîrdalnic de dragoste, care îl legase pînă atîncea. Am spus eă! Lasă să dau eă ochii cu Nicu, da știu, că n'o pune capul pe-o perină cu sărăcie, și Conu Iorgu se culcă liniștit împăcat cu sine, că a făcut o ispravă.

Cestiunea meseriilor ambulanti

In sara aceea Nina stetea la masina de cusut. Avea altcea pe capul ei, in cilt nu stia ce sa se faca. Clientii o zoreau. Ea muncea zi si noapte sa se scape odata de bucluc, sa nu mai primessoa apoi, cilt-va timp comanda, ca sa poata esi si dinna odata cu logodnicul ei la preumblare. Si gindul ii fugea acum asa de departe. Dumnezeu o va ajuta. Ea va deschide in Capitala un atelier mare. Nicu lei va gasi acolo, la vr'o casa comerciala, un post rentabil si vor fi forciti Atit numai, de nu s'ar intoarce, de nu si-ar calca juramintul. Parbaul tin la juramintul dat unei tomei, cilt sgreitul la hotarirea lui, ca va da ajutor la saraci. Si gindul kata o necliea.

Mašina mergea insainte. Nina o opri nervoasa, rupind cu dintii firul de ata.

— Bună seara! Si Nicu se opri in pragul usii. Nu stia, cum sa inceasa, cum sa-i spună, ca de-acum intre ei doi s'a pus o stavila de ne-invins. Te-astep-ta la vizita mea? Aşa-i oă nu? Dar să vezi. Am vorbit cu Conu Iorgu. Mi-a spus asa de multe. Mi-a vorbit de tine... — Ce?

— Si stragele ii veni in fata palida. Cu un zimbet trist lei astepta sentinta. Stia ea, ca batrinul acela saret ii poarta sim-betele. Nicu tacu.

— Ti-a vorbit de rău sau de bine? — De bine si sa te gatesti de nunta.

A doua zi Conu Iorgu primi biletul de invitare la cununia lui Nicu.

— Ti-al gasit, fierul rău sa te asculte!

M. JUSTIN

Hazul Săptăminei

D. Huzea, jandarm rural, a incheta procesul vārbal pentru darea in judecata a lui Petre Cosoreanu, din Enghet, fiind-că nu numai că nu-şi stăpīneste căinil năraşai dar şi la observatiunile d-lui jandarm acesta a ripostat: — Datoria căinelui e să fie rău şi să latre; că pentru aceea îl ţine la usă.

Rezon!

Noile băi de mare

E cert, că din discuşie iese lumină şi cu cilt ideile se ciocnesc mai cu putere într'o discuşie, cu alt scintila de lumină ce se produce e mai intensă.

Avind aceasta în vedere, am spus-o la aparişieuna gazetei noastre, că nu numai că nu escludem discuşieuna contradictoriă, ci din contră le facem loc cu plăcere.

Acestea odată spuse, să trecem la chestiunea ce ne preocupă.

Am publicat acum cilt-va timp un articol scmnat de un necunoscut nouă şi în care, după ce se pronunsa pentru mutarea băilor din locul unde se afla pînă acum, opina cu ele să fie instalate între Tăbăcăria nouă şi cea veche, fiind mai aproape de oraş — singura consideraşie mai puternică.

Din moment ce băile noi, care urmează să fie instalate între Tăbăcăria veche şi Mamaia, se leagă de oraş printr'o cale ferată, depărtarea nu mai joacă nici un rol.

Singurul lucru ce ar trebui discutat e următorul: S'a obiectat, că mutarea băilor în apropierea Mamaei va servi mult limitrofal cătun Anadolchioi în detrimentul oraşului nostru.

Calca ferată în construcşie — după cum se poate vedea — pleacă din imediata apropiere a gării din oraş, traversează Strada Mangaliei, merge paralel cu cimitirul turcesc, trece pe lângă movila Avra-Tepă, taie soseaua Carol la bariera Tulcea, o ia pe soseaua ce duce la Viile noi, pe lângă căzărmiile Vinătorilor, de aci prin plantaşie spre Tăbăcăria veche.

Cum de aceasta linie nu s'ar putea servi nici odată cei din Anadolchioi pe de altă parte nelegind această din urmă localitate de noile băi nici un mijloc lesnicios de comunicaşie, nu vedem care e consideraşieuna care să facă pe vizitatorii băilor Constanşei să se instaleze la Anadolchioi.

Ce-va mai mult. Noi vedem că această linie aduce un serviciu imens oraşului şi de aceasta ne vom ocupa în numărul viitor.

CE-SAR

O altă cauză a nemulţumirei meserişilor Dobrogeni este toleranţa de care se bucură în exercitarea meseriei lor, acei ce vin primăvara cu buzunarele goale, ca pe la sfirşitul toamnei — cind de regulă încetează lucrul lor — să părăsească ţara cu ele pline de bani buni, româneşti.

In cea mai mare parte invaziunea acestor elemente, care lovesc în mod mortal în interesele meserişilor autoctoni, e mai pronunţată din spre partea Bulgariei şi cum, în afară de în Dobrogea trecerea e mai lesnicioasă dar au şi o mulţime de mari proprietari consingeni, cari îi preferă, răul e mai resimşit în această parte a ţării.

Concurenţa ce aceştia fac meserişilor locali, cari suportă multele şi multiplele greutăţi, e absolut neclăă. Şi cu cilt plingerile acestor din urmă sunt îndreptăşite, pe atit e de mare indolenţa acelor, cari sunt chemaşi să aplice legea, ce pune stavilă răului şi pe meserişul român la adăpostul acestei concurenşe.

Legea meserişilor dă Administraşiei dreptul de a controla dacă meserişii angajaşi într'o lucrare sunt prevăzuşi cu titluri recunoscute de corporaşionile noastre. Executat-u-s'a vr'o dată această dispozişieune?

Până acum nu s'a putut constata, putem zice de loc, roadele ei; acei meserişii ambulanti continuă a lucra nesupăraşi de nimeni şi aceasta spre dispreţul unei legi a ţării şi mai ales în paguba meserişului stabil, purtătorul a tot felul de angarale.

Această stare de lucruri este absolut nedreaptă!

Spiritele sunt foarte agitate şi cu drept cuvint, că de dol ani, de cind legea s'a pus în aplicare, meserişii locali nu pot pătrunde la ţară, — unde tot felul de lucrări sunt acaparate de venetici.

Foarte modeşti în pretenşionile lor meserişii noştri cer următoarele:

1) Aplicarea dispozişieiunilor din legea meserişilor, ca autorităşile administrative să oprească cu desăvirsire pe toşi ce nu vor poseda brevete sau carnele;

2) La toate întreprinderile din judeş să fie favorizaşi meserişii stabili ori dacă nu s'ar găsi într'o comună din acea specialitate, să se facă apel meserişilor din comuna cea mai apropiată.

3) Să se depună o deosebită grije de corporaşionile respective, ca toşi acei meserişii ambulanti să fie urmărişi pentru plata datorişilor către corporaşieune, cum sunt dinşii, iar de către celelalte autorităşi pentru cele către stat, judeş, comună;

4) Corporaşionile să înceteze de a urmări numai un program financiar dind brevete şi carnele pentru a în-casa taxe, şi să supue examenului celui mai riguros pe toşi solicitatorii brevetelor şi carnetelor.

Cam acestea sunt măsurile ce mai toşi doresc să ia în contra meserişilor ambulanti.

După cum se vede ele sunt pe atit de logice pe cilt de legale.

Această cestiune fiind de un interes deosebit, vom reveni asupra ei şi în numărul viitor.

Jean St. Marcato

Chestiunea Portului Constanta

inaintea

Congresului Camerilor de comerţ

Congresul Camerilor de comerţ, intrunit la Piteşti în ziua 11-a, a avut să se ocupe de portul nostru.

D. Manicatiide, preşedintele Camerei de comerşii din Constanţa, a dat citire următoarelor propunerii, de la realizarea cărora depinde dezvoltarea portului Constanţa:

Punerea în condişionul de egalitate a porturilor Brăila, Galaţi, şi Constanţa sub raportul tarifelor de transport pe căile ferate; reducerea taxelor de transport pe linia Cernavoda-Constanţa, în sensul ca Constanţa să beneficieze de aceleaşi avantajii de cari

— bucură Brăila şi Galaţi sub raportul transporturilor pe Dunăre; dubarea liniei Cernavoda-Constanţa; măsuri contra înzăpezirii trenurilor; înlocuirea taxei de magazinagiū cu altă egală cu aceea pe care o percep decurii din Brăila şi Galaţi; abrogarea dispozişionilor excepşionale privitoare la perceperea taxei pentru mutarea vagoanelor; să se înfiinşeze imediat întreprizele la Constanţa; să se studieze mijloacele potrivite spre a desvolta relaşionile comerciale cu Orientul şi spre a îndemna transitul Statelor europene şi al Orientului prin Constanţa.

D. G. Christodorescu, secretarul Camerei de comerş din Constanţa, şi distinsul şi bine apreciatul nostru colaborator, a pledat, cu căldura şi autoritatea ce i-o dau vastele d-sale cunoştinşie economice, cum şi studiile îndelungate şi serioase ce a făcut asupra tot ceea-ce priveşte portul nostru, în favoarea propunerilor de mai sus, prin a căror realizare s'ar îndrepta starea lingeşindă de astăzi a portului Constanţa.

D. Munteanu, din Galaţi, observă că Camera de comerş din Constanţa, prin propunerile sale, se preocupă numai de interesele Constanşei, neglijind cu totul cele-lalte porturi. Spune că cererile Constanşei sunt nedrepte şi dăunătoare altor porturi.

Suşşine, că aceste cereri dovedesc că sacrificiile făcute pentru Constanţa au fost zadarnice. Conchide zicind:

Trebuie să lăsăm liberă dezvoltarea tuturor porturilor conform pozişionilor lor geografice şi condişionilor lor geografice.

D. Ionescu din Iaşi spune că chestia portului Constanţa e chestie locală de care nu trebuie să se ocupe congresul.

D. Madgearu, din Galaţi, speră că congresul nu va admite ideia de a se favoriza Constanţa păgubind porturile Brăila şi Galaţi.

D. Săvescu (Constanţa) spune că chestia Constanşei este de interes general.

Tendenşa propunerilor este de a asigura ţării exportul şi importul permanent.

D. C. Brătianu spune că Constanţa are un viitor strălucit, totuşi se declară în contra nedreptăşirii altor porturi.

D. Assan arată că chestia este grea şi complicată, apoi propune o moşione, care se votează în unanimitate, prin care se decide ca congresul să intervină pe lângă guvern pentru punerea pe picior de egalitate celor trei porturi maritime, Brăila, Galaţi şi Constanţa cu privire la tarifele de transport şi taxele de magazinagiū, pentru a satisface interesele generale ale importului şi exportului ţării.

Din Darea de seamă a Protoierului G. V. Niculescu

Comitetele bisericestii. O cauză a nerregularităşilor semnalate pe chestiunea construcşionilor de biserică, pictură, etc. sunt şi comitetele bisericestii. Legea clerului mirean din 1893 prevede epitropiile bisericestii ale căror atribuşionii sunt determinate. Cind însă este vorba de zidiri de biserică, epitropiile stau de oparte, ele nu se amestecă. In locul lor se înfiinşează comitete cu însărcinarea de a stringe fonduri pentru zidirea bisericii. Membrit se aleg de locuitori adăsea-ori după cum li se porunceşte fără nici o regulă. S'a văzut aleşi în comitete oameni, care au urmărit scopuri streine de interesul bisericii pentru că nu a fost un control şi nu este responsabilitate, după cum se prevede pentru epitropii bisericestii. Este bine că s'a făcut un regulament pentru construcşionii de biserică. Ar fi foarte necesar a se face un regulament şi pentru operaşionile financiare ale comitetelor.

Comitetele alese de sătenii se confirmă de prefectură, după recomandaşia sub-prefectului local, care singur controlează cind vrea, cum vrea şi cind poate. Aşa fiind ele dau lucrările cul li se porunceşte, la antreprenori şi pictori fără garanşieuna cerute de lege. Avansează antreprenorilor sume de bani, fără să fi făcut lucrări echivalente şi de aici au provenit în trecut o mulţime de nerregularităşi.

St. Episcopie pentru a împiedica aceste nerregularităşi a hotărât a nu sfinşi nici o biserică înaintea de a i-se face recepşia de către o comisiune, care va aprecia, dacă construcşieuna bisericii întruneşte toate condişionile.

Regulamentul Casei Bisericeii pentru construcşii prevede recepşia lucrărilor, după care să se facă plata. Sunt însă comitete, care avansează banii antreprenorului şi fără recepşie şi de multe ori pentru lucrări rele.

Mijlocul de a înlătura aceste nerregularităşi dăunătoare bisericii nu este altul de cilt a regulamenta alegerea comitetelor, înlătirea lor, operaşionile, controlul întocmăi ca şi pentru epitropiile bisericestii.

Precum epitropiile au eşit de sub controlul sub-prefectilor şi au trecut la Casa Bisericii, tot asemenea şi comitetele ar trebui să se asimileze în totul cu epitropiile bisericestii sau să lucreze sub diriguirea acestora. Toate sumele care se încasează precum şi întrebunşarea lor să se comunice în fie-care an de Casa Bisericii. Prin aceasta s'ar stabili siguranşa în sufletele locuitorilor şi lucrările construcşionilor de biserică ar continua cu acelaşi avint, sau poate şi mai mult ca altă dată.

Dacă n'ar fi fost lipsa de parohii, poate că greşelile n'ar fi fost aşa de mari. Prin lipsă de parohii n'au fost nici epitropii, nici preoşii şi deci comitetele au lucrat cum au voit, nefiind nimenea în comună care să le controleze.

Răul s'ar stirpi în totul, dacă s'ar înfiinşa parohiile necesare, cu epitropiile lor, lângă care trebuiesc asimilate comitetele printr'o simplă dispozişie a Casei Bisericeii.

Cimitirele. In general sunt împrejmuite, unele cu uluci de scinduri, altele cu gard de nucle, iar altele cu şanş. Numai în comuna urbană Medgedia este un cimitir vechiū, neîmprejmuit şi fără loc unde să se mai îngroape).

In unele comune rurale sunt cimitire neîmprejmuite şi e de mirare, când se ştie că la toate popoarele, cimitirele şi mormintele se consideră ca locuri sfinşte. Primăria ar trebui să facă o împrejmuire, care să aperi mormintele de stricăciunile animalelor.

Prea puşine cimitire sunt plantate: s'au început însă pe alocurea în urma măsurilor şi ordinarilor ce s'a dat de către St. Episcopie.

Alinierea mormintelor la oraşe se observă, căci autoritatea comunală se îngrijeşte de lucrul acesta. A început a se observa alinierea şi la satele în urma ordinarilor ce s'a dat de St. Episcopie. Ca să se respecte şi mai bine această dispozişieune ar trebui ca şi la comunele rurale să se procedă ca şi la comunele rurale să se procedă ca şi la cele urbane. Primarul, când dă autorizaşie de înmormântare, să ia măsuri şi pentru locul, unde are să se facă groapa; ca să fie la rind şi la distanşa cerută.

Un regulament în această privinşa credem că ar fi necesar.

O Serbare şcolară

In ziua de 21 Mai a avut loc o prea frumoasă serbare şcolară în cătunul Satişchioi, com. Şiriu. S'a jucat de către elevii acestor şcoale: Două piese de teatru: «Logofătul Călin» şi «Jurămintele strimbe». S'a declamat poezia: «Judecata» de către elevul G. G. Popescu, corul elevelor şcoalei, a executat mai multe bucăşi, iar la urmă s'a produs corul de adulş compus din Domnişoarele: Suzeta şi Lucretia Ionescu, Reveicuşa Brojban, Florica şi Mariora Constantinescu şi Lucia Popescu. A doua parte a serbarei a avut loc în curtea şcoalei. S'a executat de elevii şcoalei diferite figuri gimnastice la aparate; s'au jucat frumoasele jocuri naşionale: Banul Măracine, Hora Azilului, şi Alunelul. Serbarea a fost condusă de Dirigintele şcoalei, d-l G. Ionescu, un harnic şi distins învăşător.

A azistat un numeros public compus din Domnişoarele: A. Robovici, Aneta C. Ionescu îmbrăcate în frumoase costume naşionale; d-na Corbu.

*) Intimplindu-mă cu ocaziunea unei famormintăci să vizitez cimitirul din Medgedia, am văzut o groapă fcută lângă un cociug îngropat de un an.

d-nele Constantinescu și Popescu, precum și D-nii G. G. Robovici din Constanța, D-nii Ion Boroș, S. Baltă, N. Smeu, Corbu-Georgescu, Preotul Th. Butuligă și toți sătenii mari și mici. Serbarea a avut un succes strălucit și a lăsat cele mai plăcute și frumoase impresii publicului asistent.

20.

IUBIRE

Eram cel mai bun prieten de la școală și nu ne despărțiam de el la vacanțele cele mari, cînd ne luam cite-va din lucrurile și cărțile de citit ale căror autori știuse să pue stăpînire pe sufletele noastre tinere; le înfășuram binișor, lăsînd gîndurile să zboare departe... pe la al noștri.

Și ca prin ceață mi se deslușea din ce în ce mai bine în minte chipul mamei, care, plină de bucurie, mă aștepta în pragul casei noastre—scoperită cu stof.— Mi simțiam suflarea ei caldă și sărutările ei nesfîrșite, iar fața ei, plină de lăcrămi și suptă de suferințe și de ani, mi se părea mai dulce ca nicădată.— Și toți parcă aveau pentru mine sărutări și vorbe mîngioase; toți mă întrebau și mă descusau—care mai de care—ca pe un copil—pribeag, pe care nu l'ar fi văzut de cînd lumea. Dar zgomotul cheilor de la broaștele cuferelor noastre închise și lăsate prafului să se așterne pe ele, mă scotea din visul meu frumos și gîndul că trebuia să ne despărțim ne punea ceva greu pe inimă.

Lăsăm plutind în atmosfera vieții noastre de școală, o parte din intrupările cele mai senine, făurite în clipele de liniște în cite un colțisor al grădinii școlii, ori al sălei de meditație.

«Vezi să nu mă uiți» ne ziceam unul altuia, îmbrățișîndu-ne și lăcrămile s'ateau gata să-și facă drum din ochii noștri umezi și să ne ude obraji, mai galbeni și mai lăra viață ca altă dată....

Așa ne despărțeam în toți anii cînd o porniam spre cuibul părintesc și nicădată ceva nu a turburat cerul limpede și duos al planurilor și dragostei noastre copilărești care la întoarcere căpăta iar farmecul de odinioară.

Eram în cel din urmă an de hîvîțătură și mai aveam cite-va luni pentru ca să ne despărțim pentru mult timp, pentru tot-dea-una poate.

Nu pot spune cum, dar lucrul acesta așternea o duioasă nesfîrșită peste sufletele noastre—o tristeță care ne făcea mai tăcuți și mai stîcioși în arătarea sentimentelor și gîndurilor noastre, care acum ne frămîntau creierul și inima mai multe ca nicădată.

În ziua aceea ne întîlnisem pentru a 10-a oară, colindînd cu cartea în mînă curtea școlii și nici unul din noi nu îndrăznea să înceapă vorba.

Era o tăcere de mormînt.... Soarele spunea după cîți-va nori, poleind frunzele copacilor cu o pulbere fină de aur.

Natura întregă se pregătea de odihnă și numai cite un fișit depărtat de frunze întrerupea, din cînd în cînd, liniștea aceea blîndă, care avea ceva din duioșia unei ființe iubite....

Eram curios să știu, ce scrisese prietenul meu de dimineață pe o foaie de hîrtie, pe care la apropierea alt-cuiva o făcea mototol și o ascundea repede sub bancă.

Am rămas uimit cînd la întrebările mele, mi-a mărturisit taina lui.

Era eroul unei idile de dragoste, așa cum se petrec și astăzi multe, în aerul sîntos și plin de viață al satelor..

O iubire curată în care ea intrupa toate visurile lui de adolescent.

Cu mîna tremurîndă, îl văd ca acum, și-a scos foaia de hîrtie pe care își așternuse muncă lui de o zi, și cu glasul plin de o emoție adîncă mi-a citit următoarele versuri destinate ei:

Dintre poveștile de-odată,
Ce le-ascultam cu atîta drag
M'a fermecat un basm ce spune,
Povestea dorului pribeag.

Iar fata de atunci cu ochii
Frumoși 'e nelîncopuit,
Din dragostele ei făcuse
Iubitul cel mai fericit.

Azi basmul de odinioară,
Ce-l ascultam copil pribeag,

Il poartă la chipul tău, iubito,
Nespus de drag, nespus de drag.
Nu pot spune exact ce am simțit atunci.
Totuși aveam o mulțime de păreri de rîn, cînd mă gîndeam că iubirea aceea o să aibă și ea un stîrșit trist ca toate idilele de dragoste, care încep așa de frumos.

Sunt cîți-va ani de la despărțirea noastră și întîmplarea a făcut ca să-l revăd și să constat în toată firea lui fericirea cusută odată atît de dragă pe pinza întunecată a viitorului.

De data asta am recunoscut că visurile au și ele partea lor de realitate.

Era tare fericit și ca să nu mi o spue, mă descusea mereu, dînd fuga pe cîmpul atît de fermecător al anilor tîrziu.

Mi-a făcut impresia unui om care nu mai locuiește pe pămîntul nostru, unde «Toate-s praf» și am plecat de la el, gelos de atîta fericire.

N. TEODORESCU
Inv. - Copadina

CARNETUL UNUI POSAC

Un nou răspuns

Primesc o a doua scrisoare și ca să nu se supere d. Renard mă grăbesc a răspunde.

Domnule Saroglu,

Meseriașii români sunt rădîi îngrijiți de reclama ce ai făcut-o colegului lor, care, deși nu e tot Român, în schimb însă se trage tot de la Mama-Roma, din moment ce e diplomat al guvernului francez. Toată lumea, în urma articolului d-tale, șine să cunoască pe acest d. Renard, de ale cărui opere și arhivele spitalelor păstrează documente.

Cu toată reputația bine stabilită, totuși dă-mi voie să-ți cer încă o deslușire, care privește, îmi pare, persoana d-sale. Palatul administrativ n'o fi crăpat tot în necazul d-lui Renard? Ce zici?

În așteptarea răspunsului, dă-mi voie să constat, că, după cum prevăzusem, articolul d-tale a avut un fericit efect, de oare-ce d. Renard și-a dat jos toate reclamele, chiar și pe cea din Piața Independenței, unde—ca 'n povești—ce face ziua se surpă noaptea.

Rugîndu-te a te face pe lîngă d. Renard interpretul condoleanțelor noastre, închei.

Un meseriaș Român

Domnule Meseriaș Român,

Într'ceri o deslușire. Să-ți-o dau. Palatul administrativ a crăpat din următoarea cauză: O mulțime de somități revendicau excelența întocmire și execuție a acestor mărețe și impunătoare clădiri. «Norocul» însă—care, de cit-va timp urmărește pe diplomatul guvernului francez—a ținut să astupe gurile tuturor și să arate că numai d-lui Renard îi revine tot meritul răușit și ca să prefîntîmpine ori-ce obiecțiuni a căscat pereții. Se știe de toată lumea—s'a gîndit Norocul—că crăpăturile, surpările și dărîmăturile sunt marca fabricii S. G. D. G. * Renard.

Alții susțin, că tot palatul administrativ fiind plin de gogoșile d-lui Renard, era natural ca ele să pleznească o dată.

Cît privește ridicarea reclamei din Piață n'o atribui articolului meu. Altu e motivul.

Haznalele de alături începînd să protesteze, de oare-ce sunt lovite chiar în existența lor, prin faptul că d. Renard le sapă temeliiile și d-sa—ca un francez pur cu nas fin—prevăzînd dezastul și fiindu-i teamă să nu-l fește-lească vr'una carta de vizita, a ridicat-o pur și simplu.

SAROGLU

INFORMAȚIUNI

Familia noastră Regală a încercat o ireparabilă pierdere. Leopold de Hohenzollern, fratele mai mare al M. S. Regelui nostru

*) Sans garantie du Gouvernement.... Roumain! N. R.

și tatăl A. S. R. Principelui Ferdinand, a încetat din viață, în vîrstă de 70 de ani.

Din această cauză Familia Regală și-a întrerupt șederea la Constanța, plecînd, la cite-va ore după primirea telegramelor cu această dureroasă știre, cu un tren special.

Probabil, că Soveranul nostru va pleca la Berlin.

Curtea a luat doliu mare.

Prin moartea Prințului Leopold, care era șeful Casei de Hohenzollern, această șefie revine M. Sale Regelui Carol, care rămîne cel mai în vîrstă dintre membrii acestei case.

Alegerea unui nou director la Banca de Scont din localitate, care urma să aibă loc în ziua de 28 corent, a fost aminată.

PREFECTURA JUD. CONSTANȚA

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 15 Iunie viitor, se va ține licitațiune publică în localul Prefecturii, spre a se da în antrepriză procurarea a 50 decastere lemne pentru foc, necesare Spitalului rural Parachioi în anul 1905-1906.

Otertele vor fi sigilate și se vor primi în citata zi pînă la orele 4 p. m., însoțite de garanția provizorie de lei 150.

Supra oterte nu se primesc.

Lemnele vor fi de esență tare, bine uscate și se vor preda tăiate în bucăți mici în curtea spitalului.

Dispozițiunile art. 73-83 din legea contabilității publice sunt aplicabile la această licitație.

No. 4146, 20 Mai 1905

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 15 Iunie viitor, se va ține licitațiune publică în localul prefecturii, spre a se da în antrepriză procurarea combustibilului necesar Arestului preventiv al județului în anul 1905-1906, și anume: 20000 Kilogr. lemne de esență tare, bine uscate și 12000 Kgr. cărbunul Kardiif, ciurușii.—Otertele vor fi sigilate și se vor primi în citata zi pînă la orele 4 p. m., însoțite de garanția provizorie de lei 100.

Supra-oferte nu se primesc. Atît lemnele cit și cărbunii se vor preda franco în curtea arestului.

Dispozițiunile art. 72-83 din legea contabilității publice sunt aplicabile la această licitație.

p. Prefect, G. Maghiero

Secretar, St. Dan

No. 4141, 1905 Mai 20.

ROMANIA PRIMARIA COM. CONSTANȚA

PUBLICAȚIUNE

La licitațiunea ce urma a se ține în ziua de 14 Maiu a. c. pentru închirierea magaziiilor de produse de la oborul nou, proprietatea comunei pe termen de un an, începînd de la 1 August 1905 și pînă la 1 August 1906, neprezentîndu-se nici un concurent, se publică spre cunoștința generală că pentru închirierea acelor magazii se va ține o nouă licitațiune în localul acestei Primării în ziua de 28 Iunie a. c. orele 5 p. m.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a Statului.

Supra oferte nu se primesc. Concurenții spre a fi admiși la licitațiune vor depune o garanție provizorie de 300 lei.

No. 1140, 22 Maiu 1905

La licitațiunea ce urma a se ține în ziua de 14 Mai a. c. pentru procurarea a 170.000 kilograme lemne și 200.000 kilograme cărbunul necesari pentru încălzitul cancelariilor Primăriei și a tuturor serviciilor întretinute de comună în cursul anului 1905/906 neprezentîndu-se nici un concurent, se publică spre

cunoștința generală că pentru procurarea acestor combustibili se va ține o nouă licitațiune în localul acestei Primării în ziua de 28 Iunie a. c. orele 5 p. m.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a Statului.

Supra-oferte nu se primesc.

Concurenții vor depune odată cu otertele lor o garanție provizorie de 6 la sută asupra prețului celui mai mare din ofertă.

Lemnele vor fi de cer, stejar sau făg tăiate în ultimile 6 luni ale iernii anului 1904/905 nezăcute și neputregăloase, iar cărbunii vor fi Kardiif de prima calitate bucăți, jumăt. de ciurușii și jumătate bulgări.

Se primesc oferte atît pentru toate speciile și cantitățile de lemne și cărbun, la un loc, cit și numai pentru unele din speciile de lemne sau și numai pentru cărbun.

Condițiunile speciale ale acestei aprovizionări în care se indică locul și cantitățile unde urmează a se preda lemnele și cărbunii se pot vedea în cancelaria acestei Primării în toate zilele și o ele de lucru.

Aceste condițiuni precum și cele prescise la art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a Statului sunt aplicabile pentru furnizori.

p. Primar, N. SIMIONESCU

p. Secretar, C. G. HANDOCA

No. 1146, 1905 Maiu 22

Poliția Orașului Constanța

PUBLICAȚIUNE

1) D-l Jude ocol Constanța, prin adresa No. 6221, a fixat ziua de 5 Iunie 1905, pentru vînzarea averii debitorului M. Iernstein, în pretențiunea d-lui V. Petru și care avere se compune din mobilier.

Subsemnatul C. Ianculescu, comisar pe lîngă Poliția orașului Constanța, aduce la cunoștința amatorilor că în sus arătata zi, orele 10 a. m., să se prezinte în piața Carol, acest oraș cu bani gata, spre a concura, depunînd și taxa de înregistrare după adjudecare.

Comisar (ns) C. IANCOULESCU

No. 5918, 1905 Maiu 26

2) D-l Jude ocol Constanța, prin adresa No. 6226, a fixat ziua de 4 Iunie a. c. pentru vînzarea averii debitorului Anastase Parisi în pretențiunea d-lui Constantin Ivan, și care avere se compune din mobilier.

Subsemnatul C. Frangopol, sub-comisar pe lîngă Poliția orașului Constanța, aduce la cunoștința amatorilor că în sus arătata zi, orele 10 a. m. să se prezinte în piața Carol, acest oraș cu bani gata, spre a concura, depunînd și taxa de înregistrare după adjudecare.

Sub-comisar, C. FRANGOPOL

No. 5921, 1905 Maiu 26

ION PHILIPPU

MAGASINUL
DE BRAȘOVENIE ȘI MANUFACTURA
precum și Depoul de

MASINI ȘI UNELTE AGRICOLE
Le am mutat în Strada Carol No. 181

(vis-a-vis de Magazinul Lascaridis)
în proprietățile mele

Biliard bun

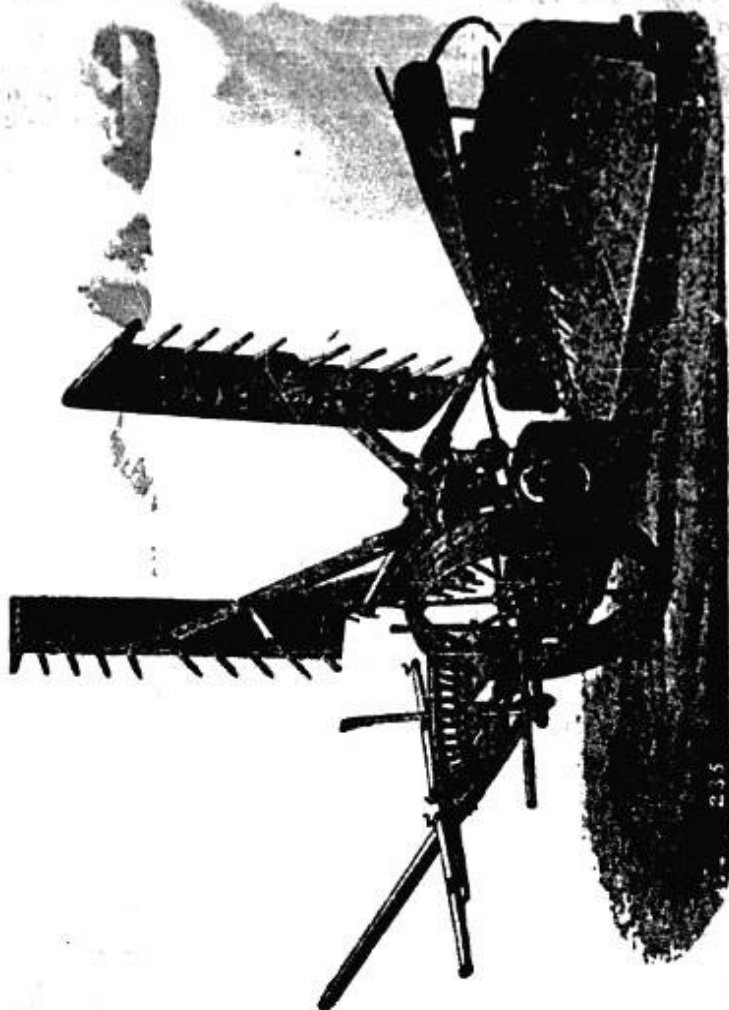
cu toate accesoriile cumpăr
Adresa redacție.

Se caută o trăsucică mică sau
o gabrioleță pentru
un cal. Adresa Redacție.

Familie Germană

oferă pensiuine întregă. A se
adresa la Redacție.

— TOT FELUL de MAȘINI AGRICOLE —
 Renumitele Mașini de Secerat ALBION
 Sezon 1905 Perfectionat

George I. Rignall

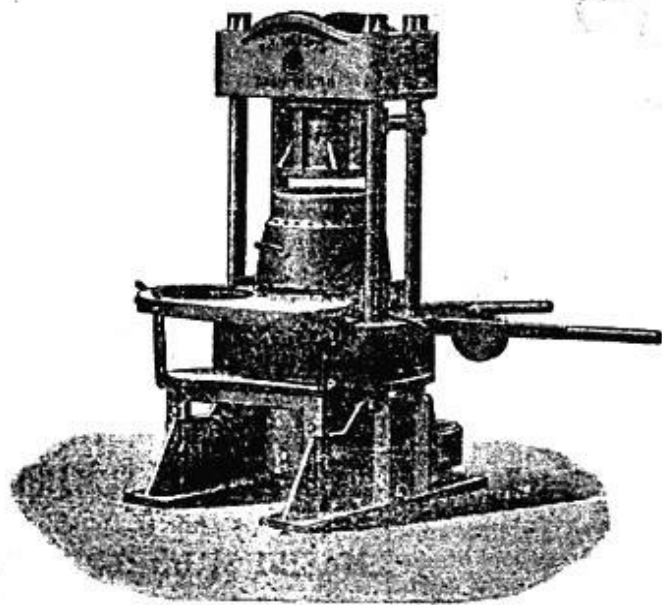
Str. Mercur No. 1. — CONSTANȚA — Str. Mercur No. 1

Tot felul de REZERVE pentru Secerătoare de ori-ce sistem
 ATELIER de REPARATIUNI cu ABUR

I. DRATZKY

Mașini Agricole
 CONSTANȚA

SECERĂTOARE RUSEȘTI ȘI AMERICANE

PLUGURI cu 1 și 2 Brazde
 de oțel cu cermene curășite

PRESA HIDRAULICĂ

pentru Fabricat ULEIU, sistem Elworthy

SINGURUL REPRESENTANT pentru ROMANIA

Se poate vedea în lucru la D-nii Ch. Kayser Medgedie și Ion Popa Caramurat.

De vânzare sau de închiriat case în 2 corpuri cu 2 fațade și în grădină plantație cu viță americană pomi de toate speciile. Doritorii a es adresa la Anadolchiei Str. Cărămidari No. 85, la proprietar Căpitanul C. Botez.

De vânzare o casă, împreună cu dependințele sale, situată pe Str. Mircea și Str. Fructelor și un imobil, compus dintr'un bun, catenă și prăvălii, împreună cu două apartamente. Prețul avantajos se poate acoperi în maximul opt ani.

A se adresa: D-lui Ali Kadir, Constanța.

DROGUERIA MEDICINALA
 ALEX. I. HELDENBUSCH
 CONSTANȚA

— Strada CAROL (sub hotel Regal) —

Asortată cu tot ce cuprinde această branșă precum:
 Drogue medicinale și industriale, parfumuri din fabricele cele mai bune din străinătate, apă de Colonie străină, apă de Colonie cu kilogramu; articole de toaletă, Pudre, Paste de dinți, Perii de dinți, Săpunuri medicinale străine și indigene, Săpunuri de toaletă străine calitățile cele mai alese; articole de cauciuc, irigătoare, articole de bae; mare varietate de esențe de parfumuri franceze cu gramu mirosurile cele mai moderne; articole de pansament, Vată calitate superioară, Untură de Pește proaspătă albă cea mai bună calitate; Vasilină, Benzina Glicerină, apă de gură cu kilogramu cel mai bun antiseptic pentru gură și conservarea dinților, vopsea pentru păr toate culorile, diferite Siringi, articole chirurgicale, Thermometre de bae și maximale, lacuri, vopsea pentru dușumele, ceară pentru parchet etc., etc.

Toate cu prețurile cele mai reduse, devisa mea fiind a vinde eftin pentru a vinde mult.

Cremă de Dinți Anatherin — D-r POPP

Din cauza dinților stricați se pot ivi complicațiuni nervoase și afară d'aceasta prezența lor a produs foarte adesea infecțiuni ale organismului, chiar cu sfârșit mortal. După observațiuni s'a dovedit că din 100 persoane, 80 au dinți stricați, între care sunt mulți al căror dinți seamănă cu niște ruine, gingiile umflata și lesne sângerându sau acoperite cu fistule, din care ese o materie care deja la distanță răspândește un miros neplăcut, lucru în general produs fie prin neglijența dinților fie prin întrebuințarea de dentifice improprie. După opiniia celebrităților medicale, Pastele de dinți carel conțin acizi sau baze și care în gen'ral fac spumă abundantă, provoacă distrugerea smalțului dinților care e începutul stricărei lor.

O experiență de mai bine de jumătate secol în toată Europa a dovedit că crema de dinți Anatherin D-r Popp în tuburi, e o compoziție cu totul neutră, curăță și întreține dinții fără a-i ataca, preservându-i contra ori-cărei infecțiuni.

Prețul unui tub 60 bani

Depozit general pentru Dobrogea

Drogueria Medicinală ALEXANDRU I. HELDENBUSCH, Constanța

MAGAZINUL de INCREDERE

H. Șapira

Cel mai mare magazin de Cea-sornicărie și Bijouterie din Dobrogea.

Pentru un scurt timp desface o parte din mărfurile sale cu prețuri reduse.

Magazinul de Mode, Rochi și Confecțiuni
 LENNY DAVIDESCU

Strada Mircea 19 (în apropiere de Poștă)

Face cunoscut onor. sale Clientele și onor. Public că a primit un bogat și frumos asortiment de pălării Modele din renumitele Case de Mode din Paris, pentru Sezonul de Primă-vară; precum și furnitura necesară pentru reparațiuni.

Singura depozitară de Voilette fine și moderne. Mănuși franceze.

Pălării, rochi și Voilette de doliu. Parfumarii, pudre, ape de toaletă etc. din producția franceză.

În atelierul de rochi și confecțiuni pentru D-ne, D-șoare și Copii, se execută cele mai grele modele după jurnalele Franceze, Germane și Engleze, precum: rochi de bal de mireasă, costume Tailleur, Jachete, Bolerouri etc.

Se primesc și reparațiuni de rochi. Atelier special pentru spălat și reparat mănuși de dame și Militărești. Prețurile convenabile, pentru a putea învinge orice concurență.

FRUMUȘETEĂ

și disparițiunea complectă a ori-carei afecțiuni a pielii precum: puncte negre, roșiata feței, coșuri, pistrui etc. nu se poate obține de cât prin întrebuințarea zilnică a renumitului

Săpun de Lapte de Crin

Marca fabricii un „Cal de lemn” a lui Bergmann & Co Radeboul-Dresda

Prețul lei 1-50 bucata.

Deposit la: L. & I. Laccarides și la Drogueria Medicinală Alex I. Heldenbusch Constanța.

„LA OVDIU”

Piața Independenței No. 22.

D. GH. DESPINACHIS

NOU MAGAZIN CU COLONIALE delicate și comestibile (Fost P. ASTRAS)

Băuturi spirtoase străine indigene MARE DEPOU DE VINURI Specialitate în vin de lemnuri franceze și grecești Diferite articole coloniale orientale APERITIVE — TRUFANDALE Prețuri mai eftin ca ori unde Serviciul prompt și foarte conștiincios Târgurile se expediază la Domiciliu

De vânzare

în Cernavoda, o prăvălie situată pe strada Carol no. 46 avind patru încăperi, cu fațadă de 7 metri și lungime laterală de 33 metri.

A se adresa d-lui Holdengrăber depozitar de vinuri, str. 11 Iunie, Constanța.